

Η ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ

ΚΕΝΤΡΟΦΥΓΕΣ ΔΥΝΑΜΙΣ—ΥΓΡΑΙ ΜΕΜΒΡΑΝΑΙ

"Αν εξικοντίσωμεν λίθον ή βέτερόν τι σῶμα, τὸ σῶμα τοῦτο θέλει ἀπομικρυνθῆναι μᾶλλον ακτὲ διεύθυνσιν κατὰ μᾶλλον ή ξητον εὐθεῖαν. "Αν δομως τὸ ἐν λόγῳ σῶμα ή δ λίθος εἶναι προσδεδεμένος εἰς τὸ σῶμα σχοινίου χριστουμένου διὸ τῆς χειρὸς δὲν δύναται ν' ἀπομακρυνθῆ, ἀλλὰ θέλει στραφῆ πέριξ τοῦ διὸ τῆς χειρὸς κρατουμένου σκέψου τοῦ σχοινίου, συγχρήνως δὲ οὐ μόνον τὸ σχοινίον ἐντείνεται, ἀλλά αἰσθανθείη καὶ δύναμις τινας ἔλκουσαν τὴν χειρὸν μᾶλλον πρὸς τὸ σημεῖον πρὸς δὲ ἕκατον εὐρίσκεται τὸ στρεφόμενον στόμα. Καὶ φυσικὸς ἀφοῦ τὸ σχοινίον ἐμποδίζει τὸ σῶμα ν' ἀπομακρυνθῆ, ὡς θὰ συνέσσινεν, ἀν τοῦ ἐλεύθερον, δέον νὰ ὑποστῇ πρὸς τοῦτο τάσιν τινὰ, τὴν δποίαν αἰσθάνεται καὶ η χριτοῦσα φύτο χείρ.

Πάντας δὲ τον σῶμά τι ἐκτελεῖ περιστροφικὴν κίνησιν ἀναπτύσσεται δύναμις τις, ητοι ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦτον ἀπεραλλάξτως ὃς ἂν τὸ σῶμα ὠθεῖτο ἐκ τοῦ κέντρου τῆς κινήσεως πρὸς τὴν περιφέρειαν. Η δύναμις αὕτη ητοι τείνει ν' ἀποδιέξῃ τὸ σῶμα μηκότεν τοῦ κέντρου τῆς κινήσεως ὀνομάζεται κεντρόφυξ δύναμις. Τοιχύτη δύναμις ἀναπτύσσεται π.χ. δὲ τον στρέφωμεν λίθον εἰς τὸ σκέπτον τῆς σφενδόνης.

Η κεντρόφυξ δύναμις γίνεται λίχνικη καταφυγὴς ἐν τῷ ὑπὸ τῆς εἰκόνος 17 παριστανομένῳ πειράματι. Λαμβάνομεν ποτήριαν καὶ προσδένομεν αὐτὸν εἰς τὸ σκέπτον σχοινίου, ὡς παριστῇ η εἰκὼν, ἐπειτα δὲ πληροῦμεν αὐτὸν δύνατος καὶ λαμβάνοντες τὸ ἐν δικρον τοῦ σχοινίου διὸ τῆς χειρὸς στρέφομεν αὐτὸν μετὰ ταχύτητος κατακρύφως, διλέπομεν δὲ δὲ τοι οὔτε σταγῶν δύνατος ἔκχύνεται ἐκ τοῦ ποτηρίου, ἀν καὶ τὸ ποτήριον λαμβάνει πάσας τὰς δύνατὰς κλίσεις. Τοῦτο συμβάνει διότι η ἀναπτυσσομένη κεντρόφυξ δύναμις, ητοι ὡς εἴδομεν, ἐνεργεῖ ὡς ὄπει τὸ ποτηρίον πρὸς τὴν περιφέρειαν, ὥθετ τὸ διάφορο πρὸς τὸν πυθμένα τοῦ ποτηρίου, καὶ ὑπεργιγνώσκ τὸ βήρος τοῦ διάστος, δέντρος δέρινει αὐτὸν νὰ ἔχειθη, οὐδὲ δὲ τὸ στόμιον τοῦ ποτηρίου εἶναι ἐστραμμένον πρὸς τὰ κάτω.

Αν τὸ ποτήριον δὲν στρέφεται μετὰ τῆς δεούσης ταχύτητος τὸ περιφύμα δὲν ἐπιτυγχάνει, διότι η κεντρόφυξ δύναμις εἶναι μικρά δὲ τον ταχύτης τῆς περιστροφῆς εἶναι μικρή, αὐτούς δέ, καὶ μέλιστα λίχνικης ταχέως, καὶ διόν αὐτούς εἶναι η ταχύτης τῆς περιστροφῆς. Τοῦτο δύναμεθα ν' ἀποδείξωμεν ἀν διτὶ λοιποῖ σχοινίου μεταχειρισθῶμεν ἐλαστικόν τι γῆμα εἰς τὴν σκέπτον τοῦ διποίου προσδέτωμεν σῶμά τι διαρύ· τότε διλέπομεν, ἔτε καθ' διόν αὐτούς αὐξάγομεν τὴν ταχύτηταν τῆς περιστροφῆς τὸ γῆμα καθίστα-

ταὶ μακρότερον διότι ἀνδάνει ἡ κεντρόφυξ δύναμις, καὶ σὺν αὐτῇ καὶ ἡ ἔντασις τοῦ νήματος.

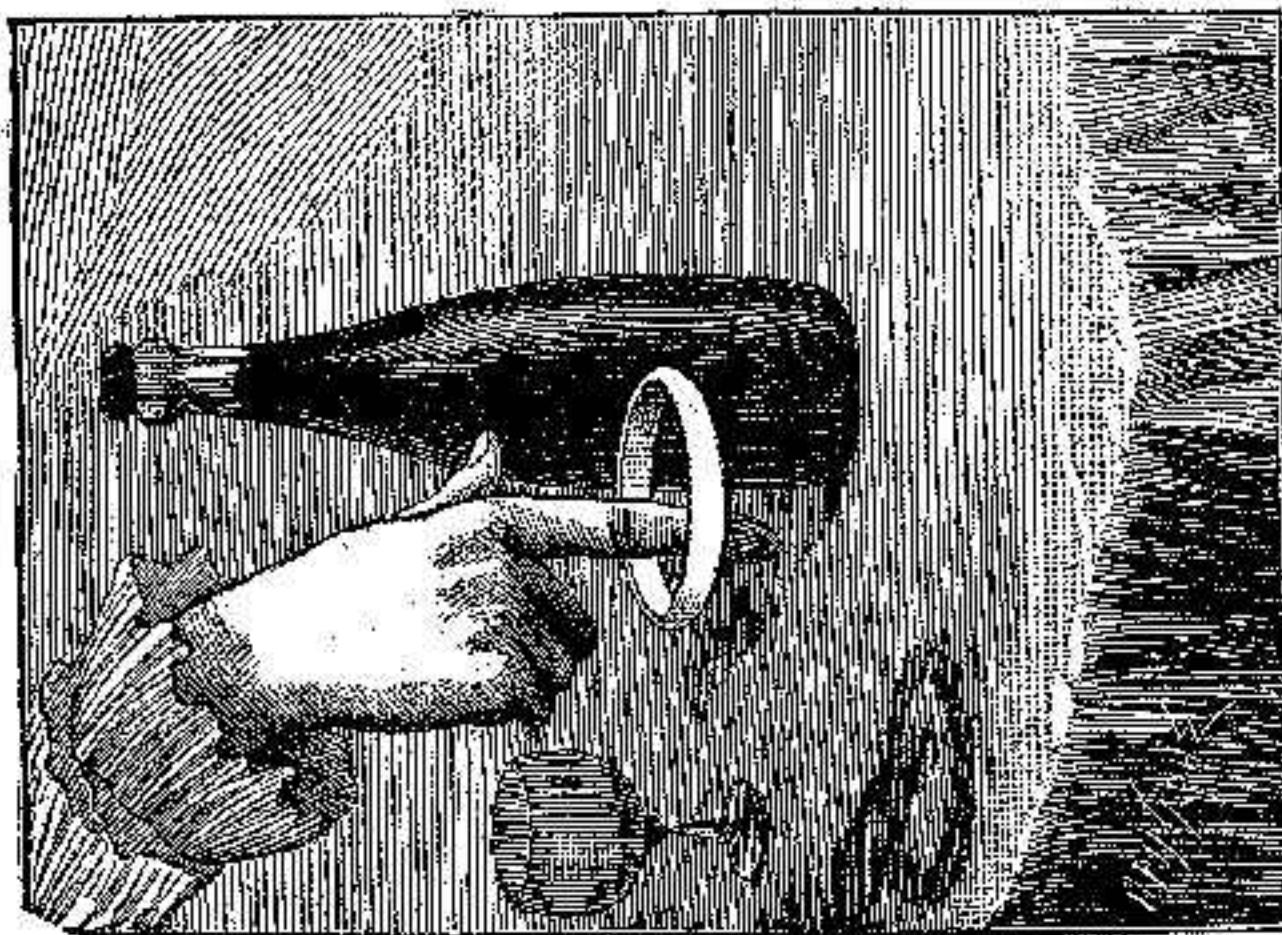
Ἡ διπλὸς τῆς εἰκόνος 18 παριστανομένη παιδιὰ στηρίζεται ἐπίστης ἐπὶ τῆς κεντρόφυγος δυνάμεως. Ἡ εἰκὼν ἐξηγεῖ ἀρκετὰ καθηρῶς τὴν ἐν λόγῳ παιδιάν, ὅστε μᾶς ἀπολλάχτει πάσης περιγραφῆς αὐτῆς. Ὁ πέριξ τοῦ δακτύλου διὰ μικρᾶς αὐτοῦ κινήσεως περιστρεφόμενος μετὰ ταχύτητος κρίκος τοῦ χειρομάχτρου, πιέζει ἐπὶ τοῦ δακτύλου ἐνεκκα τῆς ἀναπτυσσομένης κεντρόφυγος δυνάμεως, ἣ δὲ μεταξὺ τοῦ δακτύλου καὶ τοῦ καίκου τριβὴ κωλύει τὸν κρίκον τοῦ νὰ καταπέσῃ.

Εἴπομεν ἀνωτέρῳ ὅτι πάντοτε δταν σῷμά τι ἔκτελῃ κίνησιν περιστροφικὴν ἀναπτύσσονται κεντρόφυξ δύναμις ὥθεται αὐτὸς πρὸς τὴν περιφέρειαν. Οὕτω π. χ. ὅταν τρέχωμεν πεζοί, πολλῷ δὲ μᾶλλον ἔφιπποι, ταχέως εἰς κύκλον ἀναπτύσσονται κεντρόφυξ δύναμις, ἢτις θήθελεν ἀναπτρέψει ἡμῖς πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος τοῦ σημείου περὶ τὸ διποῖον στρεφόμεθα, ἢν αὐτομάτως δὲν ἔκλινομεν πρὸς τὸ κέντρον ἵνα οὕτως ἴσορροπήσωμεν τὴν κεντρόφυγην δύναμιν. Προκτηρίζεται τοὺς ἴππους δταν κάμπτωσι τρέχοντες δδόν τινας ἢ δταν τρέχωσι κυκλικῶς ἐν τῷ ἴπποδρόμῳ πώς καὶ ἴππος καὶ ἴππεις κλίνουσι πρὸς τὸ κέντρον.

Ἡ αὐτὴ δύναμις ἀναπτύσσεται καὶ δταν αἱ σιδηροδρόμιαι ἀμάξαι καὶ νῶνται ἐπὶ καμπύλης τροχιᾶς. Ἡ δὲ δύναμις αὗτη μάλιστα δταν ἡ ἀμάξιστογύζικα κινήται μετὰ ταχύτητος θήθελεν ἐκτροχιάσσει αὐτὴν ἢν αὗτη εἰς τὰ σημεῖα εἰς ἢ τροχιὰς εἶναι καμπύλη δὲν ἔκλινε πρὸς τὰ ἔσω. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δπου αἱ τροχιὰ σχηματίζουσι καμπύλην τὸ πρὸς τὰ ἔσω σιδηροῦν ἔλασμα τοποθετεῖται δλίγον χαμηλότερον τοῦ πρὸς τὰ ἔξω, ὥστε κατ' ἀνάγκην ἡ ἀμάξιστογύζικα δταν διέρχεται ἐπὶ τῆς καμπύλης τροχιᾶς κλίνει πρὸς τὰ ἔσω.

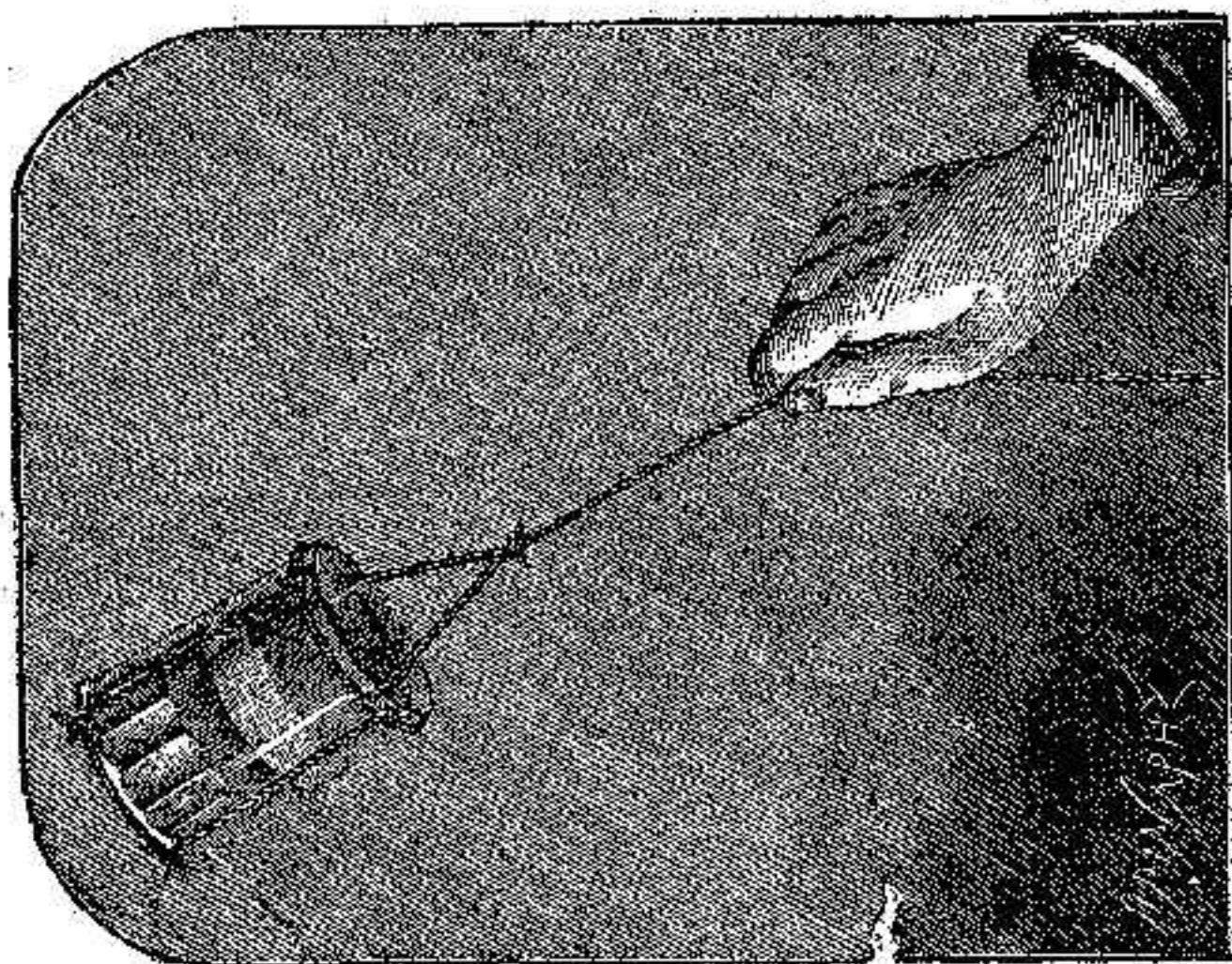
"Οταν κατασκευάζωμεν διάλυσιν σόπωνος καὶ ἀναπτυχόστωμεν αὐτὴν βλέπομεν δτι σχηματίζεται πληθὺς φυσικίδων κίτινες ἔχουσιν ἃς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σχῆμα σφαιρικόν. Πρὸς τὸ δνω μέρος φιλητοῦ ζύθου ἐξ ἓς ἐξενώσαμεν μέρος αὐτοῦ σχηματίζονται πολύσχημοι φυσικίδες. Καὶ κατὰ τὴν πρώτην καὶ κατὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν τὸ σχῆμα τῶν φυσικίδων τούτων καὶ ἡ θέσις αὐτῶν δὲν εἶναι τυχαία, ἀλλὰ ὑπόκεινται εἰς νόμους σταθερούς. Καὶ αἱ δύο δμως ἀνωτέρῳ ἔκτεθεῖσαι περιπτώσεις εἶναι λίκην πολύπλοκοι ὥστε νὰ δυνηθῶμεν νὰ σπουδάσωμεν ἐπ' αὐτῶν τὴν κανονικότητα μεθ' ἓς σχηματίζονται αἱ λεπτὰὶ ὑγραὶ μεμβράναι αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ περικόλυμμα τῶν ἐν λόγῳ φυσικίδων. Διὰ τῶν κατωτέρω ἔκτιθεμένων πειραμάτων λαμβάνομεν ἰδέαν τινὰς περὶ τῆς κανονικότητος καὶ τῆς σταθερότητος, μεθ' ἓς σχηματίζονται αἱ μεμβράναι αὗται.

Κατασκευάζομεν ἐκ σύρματος τὸν σκελετὸν τετραέδρου ή κύβου καὶ βιθύνομεν τὰ συρμάτινα ταῦτα σχήματα ἐντὸς πυκνῆς διεκλύσεως σάπωνος, ἔξαγοντες δὲ αὐτὰ ἐκ τῆς διεκλύσεως τοῦ σάπωνος βλέπομεν ὅτι με-

Σχῆμα 16

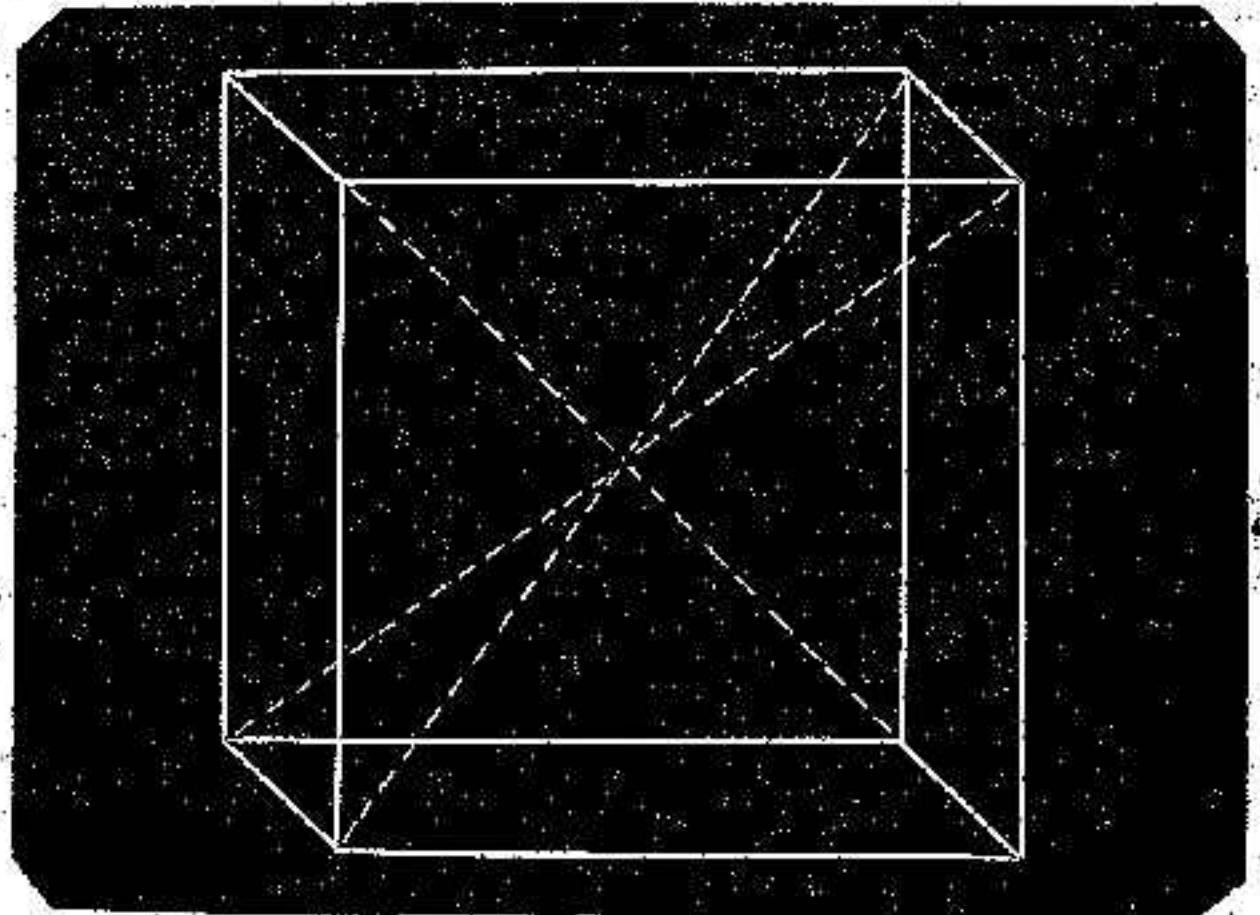
ταξὶ τῶν συρμάτων σχηματίζονται κανονικά τατταὶ μεμβράναι καὶ ὅτι εἰς τὸ τετράεδρον καὶ εἰς τὸν κύβον σχηματίζονται τριγωνικὴ μεμβράναι ἵσται καὶ ὅμοιαι πρὸς ἄλληλας ἀναγωροῦσαι ἀπὸ τοῦ κέντρου τῶν σφράγων τού-

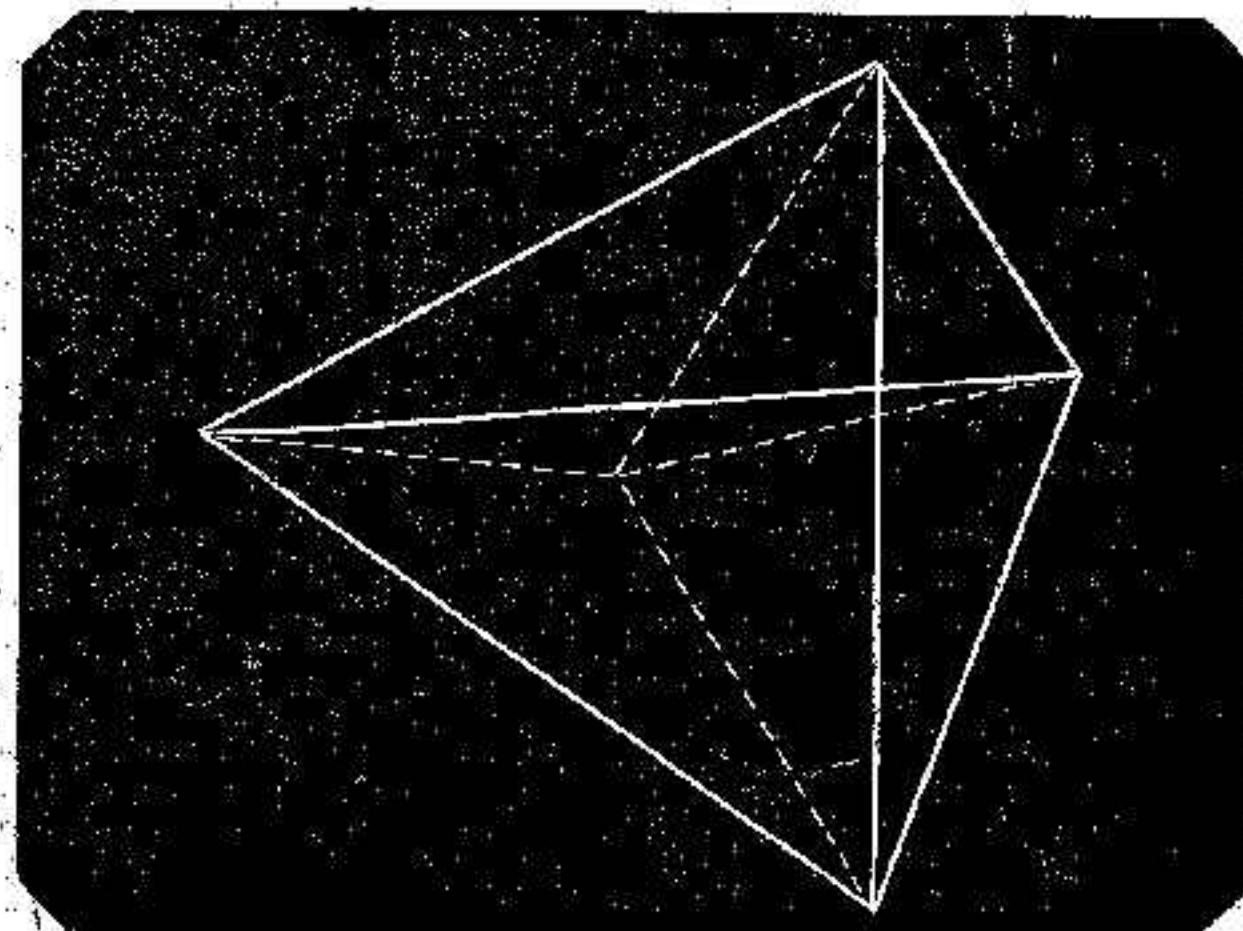
Σχῆμα 17

των καὶ ἀπολήγουσαι εἰς τὰς ἐκ σύρματος πλευρὰς αὐτῶν, ὡς περιττῶν οἱ εἰκόνες 19 καὶ 20 διάδειπτῶν στικτῶν γραμμῶν. Μικροί τινες ἀνωμαλίαι προέρχονται ὅταν δὲ κύβος ή τὸ τετράεδρον δὲν εἴναι κανονικόν.

*Αν θέσωμεν εἰς τὸ κέντρον τοῦ σχῆματος ἐκεῖ δῆλον. ὅπου συνκατάντηκι πάντας τὰ τριγωνικά φυσικάδικα διεκλύσεως σάπιωνος, ὅπερ κατορθοῦται· διά τινος ἐπιδεξιότητος, θλέπομεν ὅτι ἡ φυσική αὕτη ἐν μὲν τῷ τετραέδρῳ λαμβάνει σχῆμα τετραέδρου ἐν δὲ τῷ κύβῳ σχῆμα κύβου, καὶ εἰς τὰς

δύο περιπτώσεις αἱ ἔδραι αὐτῆς εἶναι διλύγον κακοπύλαι. Ἀν κατὰ τύχην διαφραγῇ ἢ ἐπίτηδες διεκρήξωμεν μίκην ἢ πλείσιον τῶν τριγωνικῶν μεμβρηνῶν αἱ λοιπαὶ δὲν τηροῦσι τὸ σχῆμα καὶ τὴν θέσιν αὐτῶν ἀλλὰ διατίθενται ἄλλως πᾶς.

Αἱ ἐν λογῷ μεμβράναι ἀκολουθοῦσι νόμον γεωμετρικῶν κατὰ τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν. Εκτὸς ἀμφότερος τὸ ἀνωτέρῳ περιγραφέντων πειράματος αἱ μεμβράναι αὐταις ἐνώνουσι μεταξὺ τῶν τὰς ἐκ σύρματος πλευρὰς τοῦ τετραέδρου ἢ τοῦ κύβου. Αἱ ἐκ σύρματος πλευραὶ αὗται ἥδυνται νὸν ἐνω-

Θέσι διὰ τῶν μεμβρανῶν καὶ ἀν αὐται εἶχον ἔτερα σχήματα καὶ θέσεις, ἀλλ' ὅμως αἱ μεμβράναι αὐται λαμβάνουσι πάντοτε τοιχία σχήματα καὶ θέσεις ὡστε ἀθροιζόμενη ἢ ἐπιφύτειαν αὐτῶν ν' ἀποτελῇ τὸ μικρότατον ἀθροισμα πκυντὸς ἑτέρου τὸ διποῖον οὐθελεν ἀποτελεσθῇ δὲν αὐται κατεῖχον ἄλλην θέσιν ἢ εἶχον ἀλλοῖον σχῆμα.

"Αν σχηματίσωμεν διὰ σύρματος κύκλον ἢ τετράπλευρον ἢ οίονδήποτε ἄλλο ἐπίπεδον σχῆμα καὶ ἐμβαπτίσωμεν αὐτὸν ἐντὸς διαλύσεως σάπωνος, βλέπομεν δτι σχηματίζεται μεμβράνη μεταξὺ τῆς περιμέτρου τοῦ σχήματος. "Αν λάβωμεν τώρα τρίχας ἢ νήματος εὔκαμπτον καὶ θέσωμεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς μεμβράνης οὕτως ὡστε ν' ἀποτελεσθῇ κεκλεισμένον τι σχῆμα συδεομένων τῶν ἀκρων τῆς τριχὸς ἢ νήματος, ἐπειτα δὲ διὰ τίνος αἰγμῆς διαρρήξωμεν τὸ ίππο τῆς τριχὸς ἢ τοῦ νήματος περικλεισμένον μέρος τῆς μεμβράνης βλέπομεν δτι οἷον δάποτε σχῆμα καὶ ἀν τοῦ θρίξ ἢ τὸ νήμα λαμβάνει ἀμέσως μετὰ τὴν διαρρήξιν ἀκριβῶς κυκλικὸν σχῆμα ὡστε σχηματίζεται ἐν ράσφ τῆς μεμβράνης ἀκριβῶς κυκλικὸν ὅπη περιοριζόμενη ίππο τῆς τριχὸς ἢ τοῦ νήματος. Καὶ τὸ φανερόνεν τοῦτο ἐξηγεῖται διὰ τοῦ ἀνωτέρω γόνου περὶ σχηματισμοῦ τῶν ὑγρῶν μεμβρανῶν.

Τὰ ἐν λόγῳ πειράματα διὰ διαλύσεως σάπωνος δύναται νὰ πολλαπλασιάσῃ τις κατασκευάζων ἐκ σύρματος καὶ ἔτερα σχήματα ἐκτὸς τοῦ τετραέδρου καὶ τοῦ κύκλου.

Ε. Δ.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

ΔΗΜΟΔΗ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΘΗΡΑΣ

Ο ΑΘΑΝΑΤΟΣ

Κόκκινη κλωστὴ κλωστρένη, ἵς τὴν ἀνέμη τυλιγμένη, δός τοῃ κλωτσο νὰ γυρίσῃ, παραμύθι ν' ἀρχινήσῃ.

"Ητανε μιὰ φαρδὲ ἔνας βασιλέας καὶ εἶχε τρεῖς γυνίους τὸ λοιπὸς δ μικρὸς γυνὸς τὸν ἀγκαπούσαν οἱ γονεῖς του καλόν. Τὸ λοιπὸς ἀρρεῖς ἡμεγάλωξε λέει τοῦ μητέρας του μητέρας ἔρχεται νὰ φύωμε; "Ηπεθάνεινε πρῶτα δ πατέρας του καὶ τ' ἀδέρφιάν του καὶ ἔμεινε τὴν μάνναν του καὶ αὐτὸς καὶ τὴν ἔπορος καὶ ἡφύκεν. "Ηπησίνεινε δηλὼ τὸ δόπος ἡ παραποτούσανε μέρος νύχτα, ἵς τὰ δένδρα ἡξημερώνανε. Εκεῖ βλέπει τὸ βκασιληόπουλο ἔνα παλάτι, ἀφίνει τὴν μάνναν του ἵς τὰ δένδρα καὶ πάσι μέτρα καὶ βρίσκει ἔνα δράκο κι τὰ ταχεῖς δ Βασιληάς τῷ δράκοντων. Τὸ λοιπὸς τεῦ λέει, μωρὲ, τί θές ἔστι διδῶ; λέει ἡρθε νὰ παλαίψωμε. Καὶ μὰ ἐγὼ εἴμαι ἔνας δράκος, κι ἔστι πατιδέριο τὰ διδάστις μὲ τὰ μένα μὲ σὲν εἴσαις ἀρχετὸς ἔλας μέσας τὴν